

het
WILE
NEST

Voor Dames-, Heren- en
Kinderkleding
naar

NIEK VAN HUNNIK
Opheusden - Ochten - Zetten

Grote sortering
en
lage prijzen.

Van Sartre tot Woodhouse
en van Sokrates tot
Chroestjef.

Je vindt het allemaal in
de Pocket-Boeken!

Nu reeds 1500 Nederlandse
titels.

Kom af en toe eens vrij-
blijvend in onze grote
voorraad neuzen.

BOEKHANDEL B.O.S.
ZETTEN

100% kwaliteit.

Buitengewoon fraaie
geschenken.

Vraag ons premieboekje.

Pa. H.J. HOUPST, Bakkerstraat 16 Zetten

Het adres voor:

Manufacturen - dameshoeden - handschoenen - shawls -
petten enz.
Stoffen - japonnen en rokjes.

Huishoudelijke artikelen - speelgoederen en alle
schoolbehoeften.

het UILENEST

SCHOOLBLAD, UITGAANDE VAN DE CHRISTELIJKE H.B.S. TE ZETTEN

Redaktie: B. Bode
W. KuyperA. Chaigneau
E. Poortermans

Adviseur: de heer J. Lubbers

VAN DE REDAKTIE

Dit is het laatste Uilenest-nummer van dit jaar. We hopen dat de eindexaminandi een gunstige uitslag te horen krijgen, of inmiddels hebben gekregen en dat de overgang voor velen ook nog mee zal vallen.

Om mogelijke misverstanden op te helderen willen we nu ook bekend maken wie de (nog jeugdige) bio-loog was die het stukje over de marmotten schreef in het op één na laatste nummer. Velen dachten aan meneer De Beaufort. Maar het was meneer Van Donk, aan wie misschien juist niet gedacht werd vanwege de ondertekening en een verhandeling over het soort dieren waar meneer Van Donk zich hoegenaamd niet toe aangetrokken voelt. Maar zou L.v.D. in zijn kritiek alles menen wat hij van meneer Van Donk verondersteld heeft?

Deze keer hebben we twee boekenbonnen uitgedeeld voor de beide goede inzendingen die we binnenkregen op de puzzle in het vorige nummer. We wensen jullie allemaal een prettige vakantie.

De redaktie.

Wij lezen voor U in het nummer van "ATOMIKA" van 11 november 3256 het volgende:

STRAATSBURG

Bij belangrijke opgravingen in de randprovincie Benelux werden de resten gevonden van een dorpje dat Zetten genaamd was. Dit dorpje werd in 1965 door een geweldige uitbarsting van de vulkaan "De Vluchtheuvel" verwoest, waarbij de gehele bevolking van Zetten om het leven kwam. Men schat het aantal inwoners op 4000, voor die tijd dus een flink dorp, want het vroegere staatje Nederland telde nog geen 13-miljoen inwoners.

Een der opvallendste vondsten was een soort "Middelbare School", die nog in zeer goede staat verkeerde. Prof.dr. ir.Z.van Knijphoven onze wetenschappelijke medewerker, die beroemd is geworden door zijn boekwerk "De Middelbare school in de late Middeleeuwen" deelde ons n.a.v. de opgravingen het volgende mee: Het is U natuurlijk bekend, dat zulke scholen verdeeld waren in z.g. klasse lokalen, waarin de verschillende vakken werden gedoceerd. In ieder lokaal stond een enkele leraar; de automatische lesgever was toen nog niet bekend of de kosten ervan lagen hoger dan die van een leraar.

Het bestuur van zo'n school was zeer dictatoriaal. Een schoolparlement van leerlingen, zoals bij ons, kende men nog niet. De leraren waren absolute gezagdragers, voor zover dit gezag niet door de leerlingen ondermijnd werd. Verschillende belangwekkende voorwerpen o.a. die in de gang hingen, bevestigden de theorie dat er in de 20e eeuw veel onbegrijpelijke kunst werd gedaan. Deze voorwerpen, die ons een goed beeld geven van de verwarde geest van die tijd, worden thans bewaard in het "Museum voor Laat.Middeleeuwse Vondsten" te Wenen. Enkele vaklokalen, die bij de laatste opgravingen te voorschijn kwamen, waren zeer interessant. Zo werd in een lokaal een grote voorraad flesjes, buisjes en potjes verzameld. De theorie dat een "Scheikundeleraar" eveneens een soort "kwakzalver-apotheker" geweest is, is nog wel het meest waarschijnlijk. In een lokaal ernaast werden vreemd gevormde voorwerpen gevonden, waarvan sommige nogal lijken op "Vroeg-Middeleeuwse" martelwerktuigen. Prof.Keteltjes van de universiteit van Luik heeft in zijn brochure "Met het hart op de pijnbank" de mogelijkheid geopperd, dat leerlingen die "onvoldoendes" haalden

of "te laat" kwamen, op deze werktuigen geradbraakt werden. De theorie wordt gesteund door Prof.Knørrrelvink van de Kopenhaagse universiteit.

Uit een ander lokaal werden enige opgezette semi-prehistorische dieren en nogal primitief nagebootste planten te voorschijn gehaald. Het belangwekkendste dat men vond is echter een goed bewaard gebleven skelet van een mens. Mijn kollega, prof.Zuurdeeg, die terstond bij de vondst ter plaatse was, gelooft dat het een skelet is van een leraar die het slachtoffer is geworden van een leerlingenopstand. Opvallend waren de primitieve kenmerken, zoals de grote handen, de kleine schedel en de zeer grote voeten. De wetenschap was in die dagen echter nog niet sterk ontwikkeld, want er was in Zetten geen geleerde, die de "Vluchtheuvel" als vulkaan herkend had. Daardoor kostte de uitbarsting van 1965, waarbij de "Vluchtheuvel" van een onbeduidend heuveltje in een enorme vulkaan veranderde, aan zoveel mensen het leven.

Uit de vondst van een z.g. klasseboek hebben we kunnen opmaken dat de leerlingen tijdens de lessen geen mee-gebrachte spijzen mochten nuttigen of mochten praten. Ook werd men gestraft voor "spieken"; helaas heeft men niet kunnen ontdekken waaruit dit kwaad bestond.

Ergens stond vermeld dat er weer eens een leerling de klas was uitgegooid. Doordat men bij sommige lokalen slechts resten van deuren heeft gevonden, heeft het vermoeden postgevat, dat de leraren wel eens vergaten de deur open te maken, alvorens een leerling eruit te gooien.

Tot zover prof.dr.ir.Z.van Knijphoven.

Wij hopen U morgen verder nieuws over de opgravingen te kunnen meedelen.

RUDY VAN KAN.

UIT EEN WOORDENLIJST:

zwellen	: ordinaire manier van drinken.
spiegel	: instrument voor meisjes waar de jongens veelvuldig gebruik van maken.
spaarcent	: een droom die geen werkelijkheid kan zijn.
strikvraag	: een manier om een onvoldoende te maken.
stapelgek	: toppunt van geleerdheid.
scheel	: je buurman bij een zwaar proefwerk.
zoeklicht	: onder proefwerk surveillerende leraar.

DE MAN MET DE MAGISCHE HANDEN

Uit: "Het Beste uit Reader's Digest".

Heeft Hitler werkelijk het plan gehad om het Nederlandse volk in zijn geheel te deporteren? Uit het proces Eichmann blijkt dat de uitroeiing van het Joodse deel van Nederland systematisch was opgezet. Hoe afschuwelijk dit plan ook was, nog duivelser was het om Nederland geheel te ontvolken en zijn bewoners over te brengen naar Polen. Zo mensonterend was dit plan, dat velen ook thans nog niet willen geloven dat dit werkelijk in het brein van de leidende nazi's is opgekomen. Uit feiten, onthuld door de befaamde Franse journalist en literator Joseph Kessel in zijn boek "Les Mains du Miracle", blijkt echter dat dit plan wel degelijk heeft bestaan, en zelfs in vergevorderde staat van voorbereiding. Er was zelfs al een datum bepaald, waarop met de uitvoering een begin zou worden gemaakt: 20 april 1941, de verjaardag van Hitler. De deportatie van het Nederlandse volk moest een verjaardagsgeschenk zijn van de S.S. (- het elitekorps) aan de Führer.

Kessel's boek vertelt de geschiedenis van Dr. Felix Kersten, een Fins masseur, die tijdens de bloedige jaren van de Tweede Wereldoorlog de beruchte Heinrich Himmler (Duitsland's opperbeul) behandelde. Een uitvoerige samenvatting van dit boek, die in het juninummer van Het Beste uit Reader's Digest is gepubliceerd, laat zien hoe Kersten een verbluffende invloed op Himmler verwierf. Hij was de enige die de kwellende maagkrampen kon verlichten. Uit het materiaal dat Joseph Kessel verzameld heeft blijkt duidelijk hoe Kersten zijn vreemde invloed aanwendde om tot vernietiging gedoemde levens te redden en het lijden van het onderdrukte Nederlandse volk, dat hij boven alle anderen liefhad, te verzachten.

Week na week, maand na maand ontrukte Kersten de slachtoffers van Himmler aan concentratiekampen en gaskamers. "Er is nauwelijks een levensloop denkbaar die op het eerste gezicht zo ongeloofwaardig is", schreef H.R. Trevor-Roper, hoogleraar te Oxford, voormalig officier van de Britse Inlichtingendienst, deskundige ten aanzien van Nazi-Duitsland en auteur van het boek "De laatste dagen van Hitler". Geen levensloop wekte inderdaad zoveel ongeloof en wantrouwen, in het bijzonder in

Nederland, waar rond Felix Kersten scherpe tegenstellingen en verhitte discussies ontstonden. Zijn eigen relaas van zijn activiteiten in oorlogstijd werd met achterdochtige kritiek bejegend. De Nederlanders konden nauwelijks geloven dat zij zoveel te danken hadden aan een man die Duitslands opperbeul in hun donkerste jaren had behandeld en zijn naaste vriend was geweest. Kersten's daden zijn onderzocht door geleerden, rechtskundigen en vijandige politici, en zij zijn er zegevierend uit te voorschijn gekomen. Koningin Juliana benoemde Kersten tot Grootofficier in de orde van Oranje-Nassau. Het Joodse Wereldcongres schrijft hem de redding van een zekere dood van meer dan 60.000 joden toe. Officiële onderzoeken hebben bewezen dat Kersten zonder twijfel een aanzienlijk aantal Nederlanders, Polen, Finnen, Noren en andere slachtoffers heeft gered.

"Les Mains du Miracle", het boek geschreven door Joseph Kessel, verscheen voor het eerst in de zomer van 1960 in Frankrijk. Het werd onverwijd een best-seller. In het boek vertelt Kessel o.a. hoe Dr. Felix Kersten zijn geheime contacten met correspondenten onderhield door zijn correspondentie te laten lopen over het zeer geheime privé postbusnummer van Heinrich Himmler. Dit ongebruikelijke privilege werd gemakkelijk verkregen, zoals dat zo vaak het geval is met onwaarschijnlijke successen. Kersten vertelde met geveinsde verlegenheid aan Himmler dat hij in Nederland een verhouding had met verscheidene vrouwen en dat het hem pijnlijk leek als de censor de liefdesbrieven las - of als zijn vrouw op de hoogte zou komen van deze affaires. Himmler was zeer gevoelig voor dit verzoek, daar hij zichzelf beschouwde als het type van de Germaanse "Übermensch" - athletisch, krijgshaftig, een groot eter en drinker én een groot minnaar -. De werkelijkheid week hier pijnlijk vanaf, maar dat probeerde hij te vergeten. Het verzoek wijzigde hun dokter-patiënt verhouding tot een van samenzwerende mannen onder elkaar, medeplichtig in stoere manlijkheid. Dr. Felix Kersten verkreeg o.a. op deze manier een van de belangrijkste sleutels in handen om zijn reddende activiteiten te ontplooiën. Hoewel het natuurlijk onmogelijk was om in elk geval van lijden tussenbeide te komen, zocht Kersten uit de lugubere lijsten individuele gevallen die hem ontroerden. Langzamerhand ontwikkelde hij een hele tech-

niek voor zijn verzoeken. Soms speelde hij het via de behandeling van zijn patient, soms speelde hij het op de ijdelheids motieven, waarvoor Himmler uiterst gevoelig was.

Door dit spel met uiterste nauwgezetheid te spelen is Dr. Felix Kersten in staat geweest om honderdduizenden van een wisse dood te redden en om het deportatieplan "Nederland" te verijdelen.

ONZE TIJD IS RIJK AAN NIEUWE VINDINGEN

Nog nooit is er zo'n stroom van nieuwe artikelen en procédés over ons uitgestort. Sommige zouden onze levensstijl wel eens radicaal kunnen wijzigen, aldus meent Het Beste uit Reader's Digest.

Menige kleine vinding heeft een grote industrie doen ontstaan. En voor ons is de huidige stortvloed van artikelen en procédés een rijke oogst, die een paar jaar geleden nog ondenkbaar zou hebben geleken.

Enkele van de laatste snufjes:

- Zelfontbrandende sigaretten. Een sigarettenfabriek in West Virginia bracht deze in de handel. Ze hebben een smaak- en reukloze "vuurpunt", die vanzelf gaat gloeien wanneer men ermee langs de zijkant van het pakje strijkt.
- Een transistorontvanger ter grootte van een suikerklontje. Voor militair gebruik door Radio Corporation of Amerika ontwikkeld, maakt hij de "polstradio" mogelijk.
- Een tomatenplukker, ontwikkeld door de universiteit van California, stelt één oogstmachine en 13 arbeiders in staat, het werk van 60 mensen te doen. Zoals menige andere vinding heeft hij al tot een nieuwe ontwikkeling geleid: een ras tomaten met een stugge huid, die niet door de machine wordt beschadigd en die allemaal tegelijk rijp zijn.

Uit: HET BESTE uit Reader's Digest.

HET VERRUKKELIJKE SPEL DER CONVERSATIE

Het is prettig een goed gesprek te voeren, maar men moet de regels kennen. Dit grondbeginsel is de basis van alle goede manieren.

Gelett Burgess, lid van een groep mensen welke wekelijks

bijeenkomt om deel te nemen aan het verrukkelijke spel der conversatie, stelde in overleg met de anderen enkele regels op. Die regels zijn, aldus lezen wij in Het Beste uit Readers' Digest:

1. Vermijd alle zuiver subjectieve praatjes
2. Voer niet altijd het hoogste woord
3. Spreek niet tegen
4. Begin niet plotseling over iets anders
5. Toon actief belangstelling voor wat gezegd wordt
6. Kom na een afdwaling op het onderwerp terug
7. Doe geen dogmatische uitspraken
8. Vermijd alle afbrekende kritiek.

Tot zover de negatieve kant van de regels voor een goed gesprek. Hoe kunt U nu een aangename conversatie scheppen? Het geheim is eenvoudig. Om goed te kunnen spreken moet men goed kunnen denken.

Ieder die het moeilijk vindt te spreken, moet leren denken over wat hij ziet, hoort en leest. Toets, terwijl U nadenkt, het onderwerp aan aan Uw eigen ervaring en waarnemingen.

Als voorbeeld dienen de sportliefhebbers. Zijn zij tevreden met het meedelen van de stand van een spel? Niet in het minst, zij bespreken de mogelijkheden van een elftal, de eigenschappen van de verschillende spelers, de techniek van het spel.

Wanneer U nu Uw denken op een dergelijke manier oefent, hoeft U niet bang te zijn dat U niet goed zult kunnen converseren.

In een boekwinkel, vertelt Het Beste uit Reader's Digest, was een bord geplaatst met opschrift: - Wij hebben er niets op tegen dat U deze boeken leest, maar we zouden graag willen dat U het thuis deed -.

Het Beste uit Reader's Digest vertelt een anecdoten over een Russisch jongetje, dat door zijn onderwijzer werd gevraagd: "Hoe groot is de communistische partij?"

"Ongeveer anderhalve meter" antwoordde hij prompt.

"Idiot" barstte de onderwijzer uit, "ik bedoel, hoeveel leden heeft de partij? Hoe kom je aan anderhalve meter?"

"Nou" antwoordde de jongen, "Mijn vader is één meter tachtig lang en elke avond houdt hij zijn hand bij zijn kin en zegt: "De communistische partij zit met tot hier!"

Uit: "HET BESTE uit Reader's Digest"

MEN FLUISTERT..... dat dhr.van Bemmél geen haar heeft,
omdat zijn ogen daarvoor in de plaats
zitten. _ _

Dhr. B. : "Hans jij trapte tegen die tas aan, je moet
maar strafwerk hebben."

Hans : "Ja, mijnheer maar ik trapte hem weer terug
ook".

Dhr. B. : "Goed ik zal jou eens uit het raam trappen,
dan trap ik je wel weer terug".
_ _ _ _

Dhr.L. : "Bilderdijk heeft door middel van een boom-
stam proberen aan te tonen, dat hij van
adel was".
_ _ _ _

Dhr. P. : "Arnold je hebt zeker veel broertjes en
zusjes"?

Arnold : "Hoe zo Mijnheer"

Dhr. P. : "Omdat de knieën van je broek zo versleten
zijn".
_ _ _ _

"SEIZOEN OPRUIMING"

Chr.H.B.S. te Zetten

Grote sortering

"Lampepitten en Slappedriekussen".
met en zonder certificaten.
_ _ _ _

Dagelijkse kersenfuiven. Inlichtingen klas III^a
_ _ _ _

In herdruk het veel verkochte boek:

"MIJN VADER ZEI"

(Geïllustreerd)

We verwachten binnenkort het boekje:

"HET CHARMANTE VAN DE BOERENHUIZEN IN DE BETUWE"
_ _ _ _

Zeer solide wandbord te koop aangeboden z.g.a.n.

Te bevragen in het natuurkundelokaal.

1901

...."Vader hoe laat mag ik thuiskomen..?"

1961

...."t wordt wel een uur of 5 vannacht."

SUIKER

Wij verplaatsen ons naar de eetkamer van een oude rentenierende lord in Engeland. Deze lord nu, Ebbehout genaamd, houdt er een waakhond op na, nl. in de vorm van een doorregen butler, Jochert. Verschuilen wij ons onder de ontbijttafel van zijn lordschap en laten wij vandaar uit de sprankelende ochtendconversatie eens volgen.

"Jochert!"

"Sir?"

"Mijn pap.... mijn pap....."

"Staat voor U sir, als ik zo vrij mag zijn"

"Nee, Jochert, dat mag je niet. Ik zei dus... ik zei...

Jochert, sta daar niet te lummelen." "Wat zei ik?"

"Mijn pap sir".

"Papzeur?"

"Nee sir..."

"Zeur niet Jochert, suiker moet er komen voor mijn pap, suiker Jochert, veel suiker!"

Hier begon de butler luid te wenen.

"Maar sir, U zei zelf, dat de suikerpot voor U had afgedaan, dat zelfs de drie suikerklontjes voor het naar bed gaan, U weet wel, die U er altijd net als ik niet kijk inpriegelt, voor U hadden afgedaan. "Kijk zo deed U dat altijd sir..."

En voor de onthutste ogen van lord Ebbehout viste zijn immer trouwe butler, die bij tijd en wijle de door zijn talrijke voorvaderen zo ingestreken plooi met een grijns verliet, maar deze nochtans in zijn broek verticaal hield, drie suikerklontjes uit zijn zak en liet demonstratief met een snork van welbehagen de suiker op zijn tong smelten. "Hè, dat smaakt."

"Genoeg" Kreet de geteisterde lord.

"Nee, noch één" lachte de butler gul. "Weet U sir als ik suiker eet moet ik altijd aan mijn tante denken. Zij maakte de appelmoes zo heerlijk zoet sir, dat mijn opa altijd na afloop van de maaltijd een lepel nam en de suiker uit zijn oren begon te scheppen om ze dan bij de gasten in de thee te doen. Heerlijk smaakte dat, geloof U ook niet sir".

"Suiker" schreeuwde lord Ebbehout rap van tong.

"Precies" lachte de butler, blij dat zijn meester hem zo goed begreep.

"In mijn pap!" bulkte de lord verder.

"Nee, uit zijn oor", verbeterde zijn butler hem.

"En als de donder" vervolgde Ebbehout zijn monoloog.

"Ben je gek, dat deed-ie op zijn dooie gemak, hij haastte zich nooit, zelfs al was de trein al weg, haastte hij zich nooit. Mijn oma zei dan altijd nog....

"Suiker!!" brulde er iemand en de butler verdacht zijn meester er van.

"Goed sir, suiker en geen zout sir?" De butler keek achterdochtig naar zijn meester maar bemerkte aan heel diens houding dat het antwoord ontkennend was. Jochert was op zijn hoede want hij kende zijn meester en nukken in de vroege ochtendschemering. Dientengevolge stak hij zijn twee vingers de atmosfeer in. "Ik zweer de suiker en niets dan suiker te brengen sir. Wilt U verder misschien nog iets? Een plakje leverworst een vogel-nestje of een bord gebakken soep?"

Lord Ebbehout greep naar zijn staalpillen en nam een slok water.

"Suiker!" hikte hij.

"Ah, alleen suiker, sir," antwoordde zijn butler geduldig. "Het is toch wel wonderlijk hoe sommige mensen hun ontbijt nuttigen. Zo ken ik een vent die alleen twaalf oesters bij zijn ontbijt at en een ander die niets liever dan gebraden augurk had. Ach, nu ben ik toch glad vergeten wat U erbij wilde hebben Sir".

Een volle seconde leek de kamer veranderd in een luchtledige ruimte waar volkomen stilte heerste. Gelijk een bal gehakt die niet weet of hij uit rund-dan wel uit vet varkensvlees gekneet is, zat onze lord in zijn stoel, de ogen samengeknepen, de mond gesloten, als wilde hij de boer die hem de hele ochtend al teisterde geen kans geven zich verstaanbaar te maken. En toen, plotseling veranderde dit plaatje van menslievendheid, goede verstandhouding en ganzebordsfeer. Woest graaiden 's lords handen en armen in het rond, vloog zijn bril in splinters tegen de muur die het toch ook niet helpen kon en ontstond er in zijn deeggezicht een geweldige spelonk.....

Het was duidelijk dat de lord iets zeggen wilde, maar, volgens de butler nog niet precies wist het onder woorden te brengen, woorden die in geen geval aanstoot zouden leveren aan het aandachtig auditorium, in geen geval krenkend zouden klinken en nochtans boog de immer trouwe butler zich meelevend over Ebbehout en gaf deze een goedmoedig klopje tussen de schouderbladen waarmee hij desnoods een olifant geveld zou hebben.

En op dit punt in de geschiedenis voltrok er zich jegens de boer voornoemd een gedenkwaardige gebeurtenis die hem zijn hele verdere leven bij zou blijven en wat de zo betreurde geschiedenis boekjes van de lagere en hogere scholen naarstig zouden vergeten.

Nooit is men er met zekerheid achter kunnen komen hoe het precies in zijn werk is gegaan, maar er gaan geruchten rond, dat de reeds zo verhitte boer-waarschijnlijke tengevolge van de hete pap of peentjes samen met een paar smeug bereide woorden plotseling het pas ontwaakte daglicht mocht aanschouwen en van deze gelegenheid dan ook dadelijk dankbaar gebruik maakte door vrouw en kroost een welgemeend adieu en doe de groeten aan oma toe te roepen, en zich al duwend en wringend door diverse woorden een weg baande naar vrijheid en toekomst. De gevolgen van deze plotselinge vrijheids-

beneming waren wat lord Ebbehout betreft, niet gering, ja, zoal niet gevaarlijk. Gedurende enkele ogenblikken had onze lord veel weg van een opgeschoten krokodil die bij het zien ener liefvallig krokodillinetje, - of zoals de lezers misschien liever wensen, krokodilleresje, kroke-rinnetje, krokodientje, kroketje of krokusje - met een vurige blik en een beminnelijke grijns, vanwege haar oortjes, zijn tandenborstel had ingeslikt.

Na enig gerommel en gesis dat diep uit 's lords binnenste scheen te komen stiet hij uit: "WATER".

De butler verslikte zich "Pardon?" Had hij zijn meester goed verstaan? Water? "Ahh", het brein des butlers lichtte op. Wellicht was er brand. Zeker een mens maakt tegenwoordig wat mee. De brave butler ijldes weg en kwam even later met een antiek waterkanon de kamer weer binnenzeilen, onderwijl gillen: "Brand". "Hee, stommeling, water", hoestte de lord. Maar Jochert was helemaal de kluts kwijt en reageerde op water als een kapotte radio op een nieuwe lamp. Woest rende hij de kamer op en neer, op alles spuitend wat maar even verdacht leek. "Brand", schreeuwde hij, "Hoei. Hoei." "Hellup" riep Ebbehout, die nattigheid voelde, "Moeder".

Reeds zwierde Jochert naar hem toe en bracht hem met een fikse zwaai een fikse straal water tot bedaren, wat grote hilariteit onder de aan de muren hangende voorvaderen van het geslacht Ebbehout teweeg bracht en hen één voor één van de muren deed donderen.

De butler greep een bijl, zwaaide die boven zijn hoofd. Lord Ebbehout veegde ongelovig zijn bril schoon en bulderde ontsteld: "Brand, water." "Ik bedoel stop!!"

Jochert zwaaide strijdlustig zijn bijl. "Save the King", gilte hij en hakte een gat in de deur.

Het volgende ogenblik verdween hij er door, gleed uit over het deurmatje, maakte een formidabele zweefduik en sprak enkele woorden van ongenoegen. Toen heerste er stilte in de burcht, volkomen stilte. Lord Ebbehout fronste nijdig zijn oogjungles. "Jochert".

De butler stond al naast hem, zij het met een zwemvest om. "Sir? U wenst?"

"Suiker".

Het schuimrubber brein van de butler maakte een buiteling. Zijn meester wenste suiker! "Suiker, sir, goed sir".

"Verder helemaal in orde sir?"

Ebbehout wrong zijn boord uit en zette zijn bril op.
"Zeur niet Jochert".
"Nee sir".

Anry.

Werk ontstaan onder invloed van strafwerk! (waar straf al
niet goed voor is.....)

Napoleon een der gorte zonen,
was stapelgek op witte bonen.
Eén legde hij er steeds apart
daarom heet hij Bonapart.
Zijn moeder zei dan "Nappie"
"waarom eet je niet dat happie"?
Waarop hij antwoordde "die bewaar ik Ma"
voor als ik eens naar Rusland ga.
Want als daar de soldaten mij eens verlieten
Kan ik tenminste witte bonen schieten.
Dit is heel in het kort verteld
de levensgeschiedenis van deze internationale held.
G.v.V.

Advertenties.

Kappersbedrijf J.VAN AGGELEN & ZN. * Hoofdstraat Zetten. * Telefoon 251	<u>"HET MEUBELHUIS"</u> Het aangewezen adres voor al uw meubelen en vloer- bedekking. J.LUYENDIJK & ZN. Dorpsstraat 84-86 Elst (Gld.) tel.676
Mocht het bestaan, dat U naar Amsterdam zal gaan, denk er dan aan, bij BREEN langs te gaan. De juweliers met een goede naam. Voor eerste klas artikelen van de beste faam. Nieuwendijk 172 - B R E E N - Haarlemmerstr.34 AMSTERDAM	

JAN LUBBERINK

= De tijd draagt alle mensen voort
op zijn gestagen stroom;
ze zijn als gras, door zon verdord,
vervluchtigd als een droom. =

Het leven is dikwijls hard, omdat het zo broos is. Dit klinkt paradoxaal, doch - helaas - we hebben het voor onze ogen gezien, hoe waar, hoe bitter waar het is. Er zijn ogenblikken in het leven, dat we naar ons hoofd grijpen en ons afvragen, of we wérkelijk wákker zijn. Dromen we? Is het waar wat men ons zegt?

Vrijdag 30 juni overleed Jan Lubberink, leerling van onze vierde klas, tengevolge van een aanrijding met een auto. Op straat, - voor onze school. Enkele leerlingen eromheen, enkele volwassenen, - een wit laken - een mens - een zo jong mens.

Door onze verslagenheid kunnen wij die der familie peilen. Door ons hoofd dreunt het waarom. Bijna bovenmenselijk is het vinden van rust, van troost. God is bovenmenselijk. Wij moeten dit overgeven aan Hem. Omdat het leven van Hem is. Maar onpeilbaar hoog boven het leven staat het eeuwige leven. Onpeilbaar..... voor ons die nóg leven.

Daar is geen hulp voorhanden
voorhanden dan van God:
van God, die 's wereldds landen
heeft onder zijn gebod;
van God, die 's wereldds lichten
heeft onder zijn gebied,
en die 't weleer al stichtte,
wat 's mensen oge ziet.

IN MEMORIAM JAN LUBBERINK

Vrijdag 30 juni 1961 zal een donkere bladzijde blijven in de annalen van de geschiedenis van onze H.B.S.

Toen werd 's middags ongeveer half twee plotseling van ons weggenomen onze 4de klasser Jan Lubberink, 16 jaar oud.

De school verlatend om naar het sportveld te gaan werd hij vlak bij de uitgang van de school gegrepen door een voorbijrijdende auto. Jan overleed bijna onmiddellijk ter plaatse, ofschoon geneeskundige hulp direct verscheen.

De slag was groot.

Allen waren totaal verslagen door dit plotseling verscheiden op zo droeve wijze van een van de prettigste leerlingen van onze school.

Toen 's avonds een collega opbelde om mij zijn deelneming te betuigen, bespraken we samen: waarom zo'n jong leven zo plotseling midden uit z'n opleiding weggerukt van allen, die hem liefhebben?

Wij vonden geen antwoord.

Tenslotte kwamen we op de gedachte: wat kan dit korte leven voor ons betekend hebben.

Ik meen te mogen zeggen, dat hij een getuige is geweest van eenvoud, kalmte, bescheidenheid, trouw, overgave. Ik weet haast zeker, dat Jan bij een ontmoeting met Zijn Heiland, Die hem zou gezegd hebben: "Jan Lubberink, vandaag kom Ik je halen, jongen. Ik heb je daarboven nodig in Mijn dienst", na slechts enige aarzeling zou hebben geantwoord: "Ja, Heer, het is goed."

Is die overgave, eenvoud, kalmte, bescheidenheid, trouw, soms Jan's prediking hier op aarde geweest? Heeft hij daarmee zijn omgeving en daardoor mogelijk ook de Heer gediend in alle eenvoud? Van zijn kant, onbewust, maar daardoor des te schoner.

Ik denk aan de Schriftwoorden: "Laat Uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij Uw goede werken mogen zien en Uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken".

Zo heeft Jan's licht geschenen voor zijn familie en vrienden, ja ook voor de gehele schoolgemeenschap van de Chr.H.B.S. te Zetten en daarmee de Hemelse Vader verheerlijkt.

Dinsdag 4 juli 's middags half één hebben ze hem ter ruste gelogd op de Algemene Begraafplaats te Elst. Zijn schoolvrienden droegen hem daarheen. Velen bewezen hem de laatste eer. Zoals Jan's leven was, zo was ook de teraardebestelling: eenvoudig, rustig.

Wij kunnen onze vriend Jan Lubberink node missen, maar we weten hem

Veilig in Jezus' armen;
Veilig aan Jezus' hart,
Daar in Zijn teer erbarmen,
Daar rust zijn ziel van smart.

Trooste God Jan's diepbedroefde ouders, zusjes en broertje, die deze grote slag aanvaardden met de Schriftwoorden:

"De Here heeft gegeven,
De Here heeft genomen,
De naam des Heren zij geloofd".

Trooste God ook zijn vrienden, ja ook de gehele schoolgemeenschap van de Chr.H.B.S. te Zetten.

A.A.v.B.

Voor: Handwerken shawls handschoenen nylons naar "MODERN" Zetten	Radio, televisies, stofzuigers. A.WEYS Hoofdstraat 52 ZETTEN
Voor al uw bloemwerk naar Bloemenmagazijn "FLORA" Julianaplein 8 - Zetten Telefoon K 8880-731	Fijne Vleeswaren C.M.SIPMAN Rund- en Varkensslagerij Specialiteit in fijne Worstsoorten. Hoofdstraat 53 - tel.231
KELTUM-PLEET..... Koninklijk!! OMEGA-HORLOGES... Meesterlijk!! HORLOGERIE PEERBOLTE ZETTEN	Levensmiddelenbedrijf TIMMER - tel.472 Hoofdstraat 20, Zetten. Uw adres voor levensmiddelen ijs - delicatessen - tabaksartikelen.
Voor ciagetten en versnaperingen etc. uw adres: H.HEYENK Steenbeekstraat 16 Zetten - tel. 427.	L.LOOIJEN Onder Rijkstoezicht gedipl.Schoenhersteller. Hoofdstraat 32 Zetten. - Tel.339.

